

Motion till riksdagen 2019/20:3400

av **Lars Adaktusson m.fl. (KD)**

med anledning av skr. 2019/20:17 Sveriges feministiska utrikespolitik

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om utrikespolitisk inriktning och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en utrikespolitik som syftar till jämställdhet samt att regeringen bör verka för att jämställdhet får en mer framskjuten roll i EU:s utvecklingsarbete, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att svenskt bistånd i högre grad ska användas för att säkerställa flickors rätt till utbildning och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att sexuell och reproduktiv hälsa (SRHR) ska vara ett prioriterat område för utvecklingspolitiken och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att stärka arbetet mot tvångsgifte, barnäktenskap och hederskultur och tillkännager detta för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att en större del av biståndet bör kanaliseras via civilsamhällesorganisationer och tillkännager detta för regeringen.
7. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att förhindra den stora omfattningen av sexuella övergrepp mot kvinnor som pågår i konflikter runt om i världen och tillkännager detta för regeringen.
8. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om kvinnor i krig, konflikt och vid fredsbyggande samt att Sverige ska verka för att FN:s resolution 1325 aktualiseras, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
9. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om Sveriges ”diplomatiska offensiv” mot människohandel och tillkännager detta för regeringen.
10. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att reformera FN:s råd för mänskliga rättigheter och tillkännager detta för regeringen.

11. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om internationella avtal och respekt för mänskliga rättigheter och tillkännager detta för regeringen.
12. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att EU-avtal med länder som får del av EU:s handelsvillkor och bistånd ska innehålla en klausul om reformer som syftar till att de mänskliga fri- och rättigheterna ska efterlevas och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Utrikespolitiken ska fokusera på att stödja frihet, demokrati och mänskliga rättigheter, bidra till att människor tillförsäkras en värdig tillvaro samt att varje människa ges möjlighet att utveckla sin person och förverkliga sin potential.

Kristdemokraterna eftersträvar att de fattigas levnadsnivå ska höjas. Vi anser att demokrati, marknadsekonomi och rättsstatliga principer samt fri handel är avgörande för att fler människor ska kunna resa sig ur fattigdom och känna hopp om framtiden. EU:s förhandlingar på handelsområdet ska därför prioriteras. Målet med dessa ska vara fler och bättre handelsavtal som bidrar till ökat välstånd för såväl kvinnor som män.

En utrikespolitik som syftar till jämställdhet

En utrikespolitik som syftar till jämställdhet är viktigt för att demokratiska, sociala och ekonomiska framsteg ska komma både kvinnor och män till del. Kvinnor och män ska vara lika inför lagen och ha samma rättigheter när det gäller exempelvis äktenskapslagstiftning och straffrättsligt skydd. Kvinnor ska dessutom ha samma rätt att äga, ärva och utöva yrken som män. Diskrimineringen av kvinnor försvårar fattigdomsbekämpning. Det faktum att kvinnor, som utgör ca 50 procent av befolkningen, hålls tillbaka och inte tillåts bidra på arbetsmarknaden i vissa länder innebär betydande negativa effekter för samhällsekonomin.

Sverige behöver fortsätta att uppmuntra företagande bland både kvinnor och män, samt arbeta för att förbättra kvinnors och flickors sociala och ekonomiska villkor. Jämställdhetsarbetet ska ha en framskjuten roll i Sveriges och EU:s utvecklingsarbete.

Flickors rätt till utbildning

Kvinnors och barns situation behöver prioriteras inom ramen för utvecklingspolitiken. Ett stort problem är att alltför många flickor i världen fortfarande inte ges tillgång till utbildning eller att de tvingas hoppa av skolan i tidig ålder. Det beror i vissa fall på diskriminerande lagstiftning och destruktiva föreställningar eftersom det oftast är flickorna som prioriteras bort när föräldrar ska bekosta barnens utbildning. I andra fall beror det på tidiga graviditeter, exempelvis som en följd av barnäktenskap eller bristande tillgång på preventivmedel, men det kan också bero på att skolan inte är anpassad till unga flickors behov.

En viktig del av jämställdhetspolitiken är att se till att flickor har tillgång till toaletter, rent vatten och möjlighet att sköta sin hygien i skolan. Alla barn ska ha rätt och möjlighet att gå i skolan, och bistånd ska i högre grad ska användas för att säkerställa flickors rätt och möjlighet till skolgång.

Sexuell och reproduktiv hälsa (SRHR)

Sexuell och reproduktiv hälsa (SRHR) ska fortsätta att vara ett prioriterat område för den svenska utvecklingspolitiken. Det handlar exempelvis om att säkerställa tillgången på sex- och samlevnadsundervisning, preventivmedel, hivtester samt säkra och lagliga aborter. Även fortsättningsvis krävs stora insatser för att komma till rätta med den alltför höga barnadödligheten och spridningen av hiv och aids.

Stärkt arbete mot tvångsgifte, barnäktenskap och hederskultur

Vuxna kvinnor och män behöver ges möjlighet att kombinera familj och förvärvsarbete. I den väl fungerande familjen möts vi människor av kärlek, omtanke och respekt. Vi blir sedda och bekräftade. I den väl fungerande familjen ställs vi inför krav, uppmuntras till att ta ansvar och ges den frihet som krävs för att vi ska kunna utveckla vår person och förverkliga vår potential. Familjens stödjande roll ger en grundläggande trygghet som rustar oss starka för livet. Betydelsen av väl fungerande familjer är därför av största vikt, både för enskilda kvinnor och män, för barn och för samhället i stort.

På alltför många håll i världen förekommer att människor i stället förtrycks inom ramen för familjen. Det drabbar ofta kvinnor och barn hårdast. Flickor och kvinnor utnyttjas genom tvångsgifte, månggifte och barnäktenskap. De riskerar dessutom att utsättas för våld i hederns namn eller kvinnlig könsstympning. Ett av de viktigaste jämställdhetspolitiska målen för Sverige ska vara att motverka hederskulturen.

Den internationella kampen mot tvångsgifte, barnäktenskap och könsstympning måste intensifieras, och Sverige har ett ansvar att fortsätta att uppmärksamma dessa problem. Sida behöver förstärka sitt arbete mot barnäktenskap runt om i världen, och Sverige behöver i internationella sammanhang verka för att förbjuda och förhindra barnäktenskap. En utrikespolitik som tar jämställdheten på allvar behöver motverka detta förtryck och samtidigt skapa förutsättningar för starka och väl fungerande familjer, där enskilda människors mänskliga fri- och rättigheter respekteras.

Forced Marriage Unit (FMU)

Det blir allt vanligare att utlandsmyndigheter kontaktas av nödställda med hemvist i Sverige som under en utlandsresa utsatts för hedersrelaterat våld, ofta med förhinder att återvända till Sverige. Det konsulära arbetet för att hjälpa dessa kvinnor och flickor måste prioriteras, liksom det förebyggande arbetet från polis, skola och socialtjänst för att skydda barn och unga i Sverige från bortförande och tvångsgifte.

Kristdemokraterna har därför föreslagit en svensk motsvarighet till Storbritanniens nationella kompetenscentrum Forced Marriage Unit (FMU) i syfte att intensifiera arbetet med att få hem de unga flickor som har förts utomlands. Regeringen behöver verka för en sådan enhet och dessutom återkomma med förslag på hur man ska kunna beslagta pass och utfärda reseförbud för att förhindra bortförande för tvångsgifte utomlands.

Bistånd bör kanaliseras via civilsamhällesorganisationer

Sverige behöver förstärka sitt arbete mot det utbredda könsrelaterade och sexuella våldet. Det svenska stödet till civilsamhällesorganisationer och andra aktörer som UN

Women, som har kunnat bidra till stödcenter och skyddade boenden för utsatta kvinnor, hjälptelefoner och juridiskt stöd för kvinnor som utsatts för våld i nära relationer, är särskilt prioriterat. Bistånd i form av stöd till lokala civilsamhällesorganisationer i de länder som Sverige verkar i är ofta effektivt och avgörande för ett starkt jämställdhetsarbete. Många gånger är det den sortens aktörer som har bäst möjlighet att stärka kvinnors rättigheter på plats och påverka lokala attityder. En större del av biståndet bör därför kanaliseras via civilsamhällesorganisationer.

Kvinnor i krig, konflikt och vid fredsbyggande

Kvinnors utsatthet i form av könsrelaterat våld ökar kraftigt i konflikt- och katastrofsituationer. Det sker bl.a. i och med att sexuella övergrepp såsom våldtäkt används som strategisk krigsföring för att demoralisera fienden och civilbefolkningen. FN framhåller dessutom att sexuellt våld riskerar att förlänga konflikter och öka antalet flyktingar. Kraftfulla åtgärder mot sexuella övergrepp och könsrelaterat våld måste därför vidtas och integreras i internationella humanitära insatser. Kunskapen bland de humanitära aktörerna om det sexuella våldet i krig och konflikt behöver fortsätta att stärkas. Sida har en viktig uppgift att säkerställa att det finns finansiering till verksamheter för att hjälpa kvinnor som utsatts för grova våldtäkter, exempelvis likt den som fredspristagare dr Mukwege bedriver på Panziskjuket i Republiken Kongo.

Sverige har dessutom ett ansvar att fortsätta bidra till internationella fredsfrämjande och fredsframtvängande insatser samt säkerhetsfrämjande och konfliktförebyggande verksamhet inom Nato, EU, FN och OSSE. Detta gäller inte minst för att förebygga och minska kvinnors utsatthet. Kvinnors och flickors deltagande i det fredsfrämjande arbetet behöver stärkas, och Sverige måste fortsätta att kräva starkt genomförande av FN:s säkerhetsrådsresolution 1325 om kvinnor, fred och säkerhet för att se till att kvinnor får inflytande i det freds- och planeringsarbete som görs med anledning av ett fredsavtal.

Diplomatisk offensiv mot människohandel

Sverige ska fortsätta att tillsammans med Frankrike bedriva en ”diplomatisk offensiv” mot prostitution, människohandel och trafficking. Det finns ett tydligt samband mellan prostitution och sexköp samt förekomsten av människohandel. Det är därför viktigt att Sverige inom EU och i relation till omvärlden motverkar liberala tendenser på området. Människohandelns och prostitutionens kopplingar till porrindustrin behöver belysas, och Sverige behöver fortsätta att framhålla vikten av att inte skapa lagliga marknader för människohandel och prostitution genom legalisering av sexköp.

En naturlig del av arbetet mot människohandel bör också vara att uppmärksamma de socialt och ekonomiskt utsatta kvinnor i fattiga delar av världen som exploateras inom den växande industrin för surrogatmoderskap.

Feministisk symbolpolitik

Jämställdhet inom ramen för utrikes- och utvecklingspolitiken är av största vikt och måste fokusera på att åstadkomma faktiska resultat för kvinnor. Aktivistiska kampanjer och symbolpolitik i form av fotoutställningar, dramatiseringar eller feministisk historie-

revidering samt handböcker med syfte att könskvotera konsten i chefsbostäder får inte överskugga de verkligt viktiga jämställdhetsfrågorna. Den sortens kampanjprojekt bör i stället överlåtas till aktörer inom det civila samhället.

Det finns också delar av regeringens feministiska symbolpolitik som riskerar att bli rent av kontraproduktivt, såsom undertecknandet av "IGC Panel Parity Pledge". Undertecknandet innebär en förpliktelse från Sveriges sida att inte delta i "enkönade paneler". Det skulle vara problematiskt om ett sådant åtagande innebär att Sverige i vissa fall går miste om möjligheten att framföra relevanta budskap.

Det är anmärkningsvärt att regeringen prioriterar feministisk symbolpolitik, när man samtidigt tenderar att missa flera verkligt viktiga jämställdhetsfrågor.

Reformera FN:s råd för mänskliga rättigheter

Utan protest från Sverige valdes Saudiarabien 2017 in i FN:s kvinnokommission. Detta skedde trots att Saudiarabien är ett av världens värsta länder när det gäller statssanktionerad, systematisk diskriminering av kvinnor.

I stället för att godkänna länder som Saudiarabien för liknande uppdrag behöver Sverige spela en aktiv roll i reformeringen av FN-systemet och verka för att särskilda kriterier införs för en plats i MR-rådet och Kvinnokommissionen. Det är oacceptabelt att FN:s råd för mänskliga rättigheter består av medlemsländer som konsekvent bryter mot de rättigheter rådet är utsett att försvara.

Verka för en tribunal för IS-brott

Under Sveriges tid i FN:s säkerhetsråd gjorde sig Islamiska statens terrorister skyldiga till korsfästelser av kristna, våldtäkter mot kvinnor och barn samt brutala avrättningar. Trots de sexuella övergreppen och att yazidiska kvinnor använts som sexslavar av Islamiska statens terrorister har regeringen vägrat att erkänna Islamiska statens folkmord på kristna och yazidier. Under tiden i säkerhetsrådet valde Sverige att inte heller verka för en särskild ad-hoc tribunal för IS-brott, trots att detta hade kunnat vara en framkomlig väg för att skipa rättvisa.

Regeringen måste erkänna att det 2014 skedde ett folkmord på kristna folkgrupper och på yazidier i Irak, samt intensifiera arbetet för att upprätta en särskild ad hoc-tribunal för IS-brott för att ge de våldtagna och förtryckta kvinnorna upprättelse.

Mänskliga rättigheter i utrikespolitiken

I samarbete med bl.a. Sida och Svenska institutet anordnade Sveriges regering jämställdhetskonferensen "Stockholm Forum on Gender Equality", den 15–17 april 2018. Till konferensen bjöds bl.a. Irans vicepresident för kvinnor och familje frågor att redogöra för landets jämställdhetsarbete. Denna plattform valde den svenska regeringen att erbjuda trots att regimen i Teheran systematiskt förtrycker kvinnor och Iran är ett land som fortfarande stenar kvinnor till döds.

I stället för att stötta de iranska kvinnor som kastat slöjan och mött den islamistiska regimen brutalt, har den s.k. "feministiska regeringen" i Sverige valt att omfamna regimen i Teheran. Det har också skett genom att handelsutbytet har utökats. Det är

uppenbart att Sveriges relation till Iran riskerar att stärka den kvinnoförtryckande regimen.

Det duger inte att den ”feministiska regeringen” fortsätter att hålla isär frågan om internationella avtals genomförande och frågan om efterlevnaden av de mänskliga rättigheterna. Det rimmar illa med den ”demokratiska offensiv” som Sveriges regering anser sig bedriva, och det riskerar att gå ut över kvinnors och barns rättigheter. Sverige behöver i stället verka för att alla EU-avtal med länder som får del av handelsvillkor och bistånd alltid ska innehålla en klausul om reformer som syftar till respekt för de mänskliga fri- och rättigheterna. Sverige borde tydligare stå upp för mänskliga rättigheter i utrikespolitiken.

Lars Adaktusson (KD)

Andreas Carlson (KD)

Ingemar Kihlström (KD)

Tuve Skånberg (KD)

Robert Halef (KD)

Mikael Oscarsson (KD)